
Z życia nauki i życia Towarzystwa

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 56, 7

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

A. Z ŻYCIA NAUKI I ŻYCIA TOWARZYSTWA

Tom LVI Rocznika służy przedstawieniu działalności Towarzystwa w roku 1993, a więc w roku 75 rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości. W tę rocznicę przypominamy także interesujące wystąpienia Wiceprezesa i Sekretarza Generalnego na IX publicznym Posiedzeniu Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 2 grudnia 1918 roku. Nominalnie były to roczne sprawozdania z działalności w czasie wojennym. Ówczesne nastroje oddaje żywo zwięzłe zagajenie Wiceprezesa Leona Kryńskiego, a stan Towarzystwa w pierwszym roku niepodległości odzwierciedla sprawozdanie Sekretarza Generalnego Mariana Jankowskiego. Czytane z perspektywy 75 lat teksty te, obok walorów historycznych, zdają się źródłem dla dalszych refleksji.

Drugim dokumentem przedstawianym w tej części Rocznika jest statut Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, w treści zatwierdzonej przez Sąd Wojewódzki w Warszawie 17 listopada 1993 roku.

Redakcja

POSIEDZENIE PUBLICZNE

2 grudnia 1918 r.

1.

Zagajenie Wiceprezesa Leona Kryńskiego.

Dostojne Zebranie!

Z potopu wojny wszechświatowej, o którą modlił się nasz wieszcz, wyłania się postać Polski wolnej, zjednoczonej, potężnej. Jawą staje się sen, śniony przez całe pokolenia od stulecia z górą, iści się marzenie, za które pokolenia te walczyły i umierały. W tej wielkiej chwili u wrót ery sprawiedliwości dziejowej witam Was, dostojni goście, witam z radością, wzruszeniem i dumą w tych murach gmachu Staszica, dawnej siedziby Królewskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, którego spadkobiercą ducho-